

OKRESNÁ PROKURATÚRA ZVOLEN
Trhová 7, 960 19 Zvolen 1

Číslo: 3 Pv 176/18/6611-39
EEČ: 2-51-39-2020

Zvolen 10.01.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXXXXXXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

XXXXX v úmysle získať finančné prostriedky pre svoje potreby pod zámienkou, že potrebuje zapožičať peniaze na vyfinancovanie zakúpenia a nalepenia fólií na okná rekonštruovaného objektu hotel Miraj v Lučenci, ktorú zákazku mal pre majiteľa hotela zrealizovať v mesiaci apríl 2015 a s príslubom vrátenia peňazí po vykonaní tejto zákazky, **v mesiaci január 2015 v meste XXXXX, okres XXXXX v byte XXXXX XXXXX** vylákal od XXXXX vo forme platieb poskytnutých mu v hotovosti na viackrát bez podpísania potvrdení o prevzatí peňazí a bez spísania zmluvy o pôžičke finančné prostriedky celkom vo výške 3.700 €, ktoré finančné prostriedky následne neboli použité XXXXX na deklarovanú obchodnú zákazku, ale tieto použil pre svoje XXXXX a v lehote, ani doposiaľ ich poškodenému nevrátil, hoci tak konať mal a mohol, čím **poškodenému XXXXX, XXXXX spôsobil škodu na majetku vo výške 3.700 €**,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením dátumovaným dňom 20. 04. 2018 vyšetrovateľ PZ OR PZ OKP XXXXX v konaní sp. zn. ORP-258/3-VYS-ZV-2018 podľa § 199 ods.1 Tr. poriadku začal trestné stíhanie vo veci pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že páchatel' dňa 31. 01. 2015 vo Zvolene pod zámienkou, že si potrebuje požičať peniaze, ktoré do dvoch mesiacov vráti, vymámil od osoby XXXXX finančné prostriedky vo výške 3.700 €, pričom do dnešného dňa nevrátil ani časť finančných prostriedkov a ani nemal v úmysle ich v dohodnutej lehote vrátiť, čím týmto úmyselným podvodným konaním uviedol XXXXX, XXXXX do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 3.700 €.

Trestné stíhanie vo veci bolo začaté na základe písomného trestného oznámenia poškodeného XXXXX doručeného a zaevidovaného dňa 07. 03. 2018 na Okresnej prokuratúre XXXXX pod sp. zn. 1Pn 93/18/6611, následne odstúpeného vyšetrovateľovi PZ z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti na ďalšie konanie. Vyšetrovateľ PZ po obdržaní trestného oznámenia a jeho prílohy pred začatím trestného stíhania na účely objasnenia veci nevykonal žiadny úkon, len začal trestné stíhanie vo veci, po začatí trestného stíhania vypočul vo veci v procesnej pozícii svedka a poškodeného oznamovateľa XXXXX, ako svedka vypočul XXXXX, zabezpečil postupom podľa § 3 ods. 5 Tr. poriadku daňové priznania daňového subjektu XXXXX k dani z príjmov fyzickej osoby za obdobie od rokov 2014-2016, výpis zo živnostenského registra, indikatívnu informáciu z Centrálného registra exekúcií vedených voči XXXXX, výpis z evidencie priestupkov a registra trestov, pričom sa s obsahom týchto úkonov a na ich základe zabezpečených dôkazov náležite argumentačne nevysporiadal a následne uznesením zo dňa 01. 08. 2018 postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku trestné stíhanie zastavil so záverom, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Uznesenie vyšetrovateľa PZ o zastavení trestného stíhania bolo riadne doručené oznamovateľovi, svedkovi a poškodenému XXXXX, ktorý dňa 10. 08. 2018 podal proti nemu písomnú sťažnosť, kde namietal predčasnosť rozhodnutia vyšetrovateľa PZ, nevykonanie všetkých podľa neho podstatných a pre rozhodnutie potrebných úkonov, nepreverenie informácií poskytnutých samotným XXXXX v rámci jeho obhajobných tvrdení v zápisnici o výsluchu a žiadal toto rozhodnutie zrušiť a vo veci ďalej konať. Uznesenie vyšetrovateľa PZ OR PZ OKP XXXXX o zastavení trestného stíhania ORP-258/3-VYS-ZV-2018 zo dňa 01. 08. 2018 prokurátorkou postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku na základe podanej sťažnosti poškodeného XXXXX, posúdenej ako sťažnosti sčasti dôvodnej, bolo prokurátorkou zrušené a bolo uložené vyšetrovateľovi PZ, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Dôvodom tohto procesného postupu prokurátorky bolo zistenie, že vyšetrovateľ PZ v čase pred začatím trestného stíhania a ani následne po začatí trestného stíhania vo veci nevykonal vo veci všetky dostupné a potrebné procesné úkony, ich vykonaním tak nezabezpečil všetky podstatné a dostupné dôkazy a potom bez náležitého vysporiadania sa s dôkaznou situáciou predčasne a na základe nedostatočne ustálenej dôkaznej situácie rozhodol podľa § 215 Tr. poriadku. Argumentačná hodnota sťažnosťou napadnutého uznesenia, ktorá mala odôvodniť uplatnený procesný postup vyšetrovateľa PZ a výrokovú časť uznesenia, bola tak prakticky nulitná. Uznesenie obsahovalo aj viaceré nesprávne a chybné údaje a informácie (to tak ohľadom času jeho vydania ako aj ohľadom lehoty na podanie opravného prostriedku plynúcej oprávneným osobám).

Následne vyšetrovateľ PZ vykonal vo veci ďalšie procesné úkony a uznesením dátumovaným dňom 17. 01. 2019 XXXXX zn. ORP-258/3-VYS-ZV-2018 postupom podľa § 206 ods.1 Tr. poriadku vzniesol obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Tr. zákona XXXXX, XXXXX na tom skutkovom základe, že

XXXXX vo Zvolene v mesiaci január 2015 pod podvodnou zámienkou, že si potrebuje požičať peniaze na zákazku - lepenie fólií na okná hotela Miraj v Lučenci, ktorá sa mala realizovať v mesiaci apríl 2015 a po vykonaní zákazky požičané peniaze vráti, vymámil od XXXXXXXXXX finančné prostriedky spolu vo výške 3.700 €, pričom do dnešného dňa nevrátil požičané finančné prostriedky a tieto ani neboli použité na predmetnú zákazku, čím týmto úmyselným podvodným konaním uviedol XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 3.700 €.

Z dôkazov, zabezpečených na základe zákonným postupom vykonaných procesných úkonov ku dnešnému dňu konajúcim vyšetrovateľom PZ v tejto trestnej veci, zadokumentovaných v predložennom vyšetrovacom spise na vec sa vzťahujúcom vyplýva, že skutok, ktorý je predmetom tohto skráteného vyšetrovania sa v čase, mieste, spôsobom a s následkom konajúcim vyšetrovateľom PZ ustálenými stal, tohto skutku sa dopustil obvinený XXXXX, tento skutok však nie je trestným činom podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona a ani iným trestným činom a to z dôvodu toho, že v danom prípade nie sú naplnené súbežne všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 124 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Podľa § 125 odsek Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Obvinený XXXXX v procesnom postavení obvineného uviedol len to, že on dňa 06.02. 2019 na základe dohody s poškodeným tomuto vrátil sumu 3. 900 € v rámci urovnania dlhu a v rámci tejto dohody sa poškodený XXXXX zaviazal, že on nedá súhlas na trestné stíhanie obvineného v tejto veci. Je mu ľúto čo sa stalo a bližšie nebude vypovedať.

V písomnej sťažnosti podanej proti vzneseniu obvinenia obvinený, tak ako vo svojich výsluchoch vykonaných ešte v procesnom postavení svedka skutočnosť prevzatia sumy 3.700 € v januári 2015 od XXXXX nepopieral, rovnako tak miesto, spôsob prevzatia peňazí a aj ich nevrátenie poškodenému v dohodnutom čase, dohodnutým spôsobom a ani následne. XXXXX pozná dlhé roky, tiež sa venoval lepeniu fólií a niekoľko zákaziek spolu realizovali. Oslovil ho začiatkom roka 2015 s tým, že má ponúknutú zákazku lepenia fólií na okná hotela Miraj v Lučenci, ale nemá dostatok peňazí, či je ochotný požičať mu peniaze vo výške 3.700 € s tým, že na lepení okien budovy budú spoločne pracovať a po ukončení a vyplatení práce sa mu peniaze požičané na fólie vrátia v plnej výške. Táto zákazka sa mala realizovať v apríli 2015, bol dohodnutý s XXXXX. Od zapožičania peňazí na fólie XXXXX bol s ním v stálom kontakte, informoval o realizácii - či nerealizácii lepenia fólií podľa toho, ako bol informovaný on. Fólie za peniaze poškodeného boli riadne zakúpené a nachádzajú sa v Hoteli Miraj v Lučenci, on čaká len na oslovenie majiteľov hotela k realizovaniu zákazky. Je jeho chybou, že nemá žiadne doklady o kúpe fólií v účtovníctve k dispozícii. Poukazoval na to, že spísal zápisnicu o zapožičaní peňazí a uznaní dlhu u notára. Dňa 4.6.2018 poslal 200 € poškodenému splátku podľa svojich možností s tým, že po vzájomnej dohode a splátkového kalendára mu bude ďalšie peniaze zasielať. Sťažnosť bola ako nedôvodná zamietnutá s poukazom na zadokumentovanú dôkaznú situáciu vo veci a zo strany samotnej osoby obvineného opakovane modifikované vyjadrenia, najmä ktoré modifikácie tvrdení podstatne spochybňovali vierohodnosť jeho osoby a potom aj okolností vyšetrovaného skutku ako celku.

Vyšetrovateľ PZ v čase pred aj po zrušení uznesenia o zastavení trestného stíhania vo veci vykonal výsluchy XXXXX aj v postavení svedka (a to opakovane), v rámci ktorých menil vyjadrenia k jeho dispozícii s listinnými dokladmi o objednávke, fakturovaní a dodávke tovaru jeho osobe a následne osobe jeho zákazníka, o jeho dispozícii a naložení so zakúpenými fóliami pre zákazku ním popisovanú, na ktorú konkrétne si mal podľa jeho tvrdení zapožičať peniaze od poškodeného XXXXX v januári 2015. Vyšetrovateľ PZ stotožnil a vypočul ako svedka aj XXXXX, označeného obvineným ako správcu hotela MIRAJ v Lučenci, ktorý ale úplne poprel v podstate všetky tvrdenia uvádzané, menené a postupne upravované XXXXX uviedol, že pozná osobu menom XXXXX z videnia, on nikdy u neho a pre neho nepracoval. Ako správca pre Hotel Resort Miraj v Lučenci nikdy nepracoval, nikdy nepracoval ani pre žiadnych macedóncov, nepozná osobu XXXXX, ani osobu oznamovateľa a poškodeného, on nikdy nevybavoval žiadne fólie na okná a ani ich neprevzal. Telefónne číslo uvádzané obvineným však on naozaj používal do roku 2017. Z písomného prehľadu zamestnávateľov poskytnutých Sociálnou poisťovňou a.s. vyplýva, že svedok XXXXX bol v rozhodnom čase zamestnancom úplne iného subjektu oproti tomu, ako to tvrdil obvinený.

Ako svedkovia boli vypočutí aj XXXXX a XXXXX, ktorí podľa Obchodného registra SR v čase od 13.05. 2016 do 28. 06. 2017 konali v mene spoločnosti XXXXX ktorí uviedli, že spoločnosť nespravovala hotel v Lučenci hoci mala záujem, nakoľko sa nedohodli na finančných podmienkach s jej majiteľom občanom Macedónska menom XXXXX. O žiadnych aktivitách zo strany obvineného XXXXX vôbec nič nevedeli. Uvedená spoločnosť v obchodnom registri bola zapísaná až dňa 13.05. 2016.

Stotožnená a procesne vypočítaná bola osoba menom XXXXX evidovaná v čase od 01.12. 2007 ako spoločník a štatutár spoločnosti XXXXX, a to pod takýmto obchodným názvom od 07. 09. 2016 (teda až v čase následnom po spáchaní vyšetrovaného skutku). Tento svedok uviedol, že žiadny XXXXX nikdy u neho a ani v spoločnosti nepracoval, takú osobu nepozná. Majiteľom XXXXX. Muž od Krupiny menom XXXXX sa skutočne okolo roku 2014 dostavil do XXXXX v Lučenci, kde ponúkal fólie, ktoré mali znížiť teplotu v izbe počas letných, teda teplých mesiacov. Na ponuku lepenia fólií obvineným narazil svedok cez internet, pričom internetová ponuka hovorila o špeciálnych vlastnostiach fólií. Celú zákazku vybavoval len svedok a inzerujúca osoba menom XXXXX. Tento nalepil na skúšku fólie na číslach izieb 1101 a 1102, na jednej izbe boli dva veľké okná a na druhej asi tri veľké okná. Potom kontrolovali vlastnosti a účinok špeciálnych nalepených fólií, ale ten nebol taký, ako to výrobca a inzerent deklarovali. Preto potom žiadne ďalšie fólie už nikde nenalepovali, ale tomu XXXXXi on zaplatil toľko, koľko pýtal. Pôvodne mala byť zákazka vykonaná na celú budovu s názvom "BIOŠAR" a to na 12 izbách s oknami cca 200 m². K zákazke ani k vyplateniu peňazí pánovi XXXXX nemá k dispozícii žiadne listinné doklady, tohto pri rekognícii osoby neopoznal.

Podľa elektronického výpisu zo živnostenského registra SR SZČO XXXXX XXXXX v predmete podnikania montáž protisľnečných fólií podnikal od 02. 10. 2007 do 28. 01. 2009, ktorý dátum je evidovaný ako deň zániku oprávnenia. Od 01.02.2009 ale následne ďalej podnikal s predmetom podnikania dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov a reklamné a marketingové služby, pričom za roky 2014 a 2015 aj riadne podal daňové priznania k dani z príjmov fyzickej osoby správcovi dane. Podľa elektronickej indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií v období od roku 2015 do 17.05.2018 je evidovaných voči obvinenému XXXXX ako dlžníkovi celkom vedených 10 súdnych exekúcií.

XXXXX vo svojich výpovediach v procesnom postavení svedka v čase pred vznesením obvinenia (takto vypočítaný bol celkom trikrát) postupne modifikoval, dopĺňal a menil svoje tvrdenia. V prvej výpovedi v postavení svedka vykonanej 06. 06. 2018 uvádzal, že peniaze požičané od XXXXX potreboval na nákup fólií na okná, ktoré riadne zakúpil a sú uskladnené v sklade v Lučenci. Zákazka sa na hoteli MIRAJ v Lučenci nerealizovala, lebo majiteľ hotela stále niečo vymýšľal, nakoľko do hotela malo zatekať. Pri zapožičaní peňazí sa dohodol s poškodeným, že na zákazke bude pracovať spolu s ním, podelia sa o zisk a potom mu vráti aj peniaze. Zdôrazňoval, že podpísal písomnú dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári dňa 13. 05. 2016 s poškodeným. Treba podotknúť, že je plne zrejmé, že obvinený ale neplnil ani tu zmluvne dohodnutý splátkový kalendár.

V samotnej písomnej Dohode o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári podpísanej 13.05.2016 u notára XXXXXXX o pôžičke s poškodeným došlo 15.09.2014 (teda nie v januári 2015), kde dohodnuté splátky vo výškach 300 € mesačne boli určené na termíny od 30.04.2016 do 30.04.2017. Až v čase po podaní trestného oznámenia a začatí trestného stíhania vo veci dňa 04. 06. 2018 XXXXX mal zaslať prvú platbu 200 € ako splátku dlhu na účet poškodeného.

V ďalšej svedeckej výpovedi XXXXX uvádzal, že k zákazke na hoteli MIRAJ sa dostal cez osobu správcu hotela menom XXXXX, komunikovali spolu telefonicky a stretávali sa na parkovisku pred hotelom MIRAJ. Keď mal zistené všetky potrebné rozmery a počty, tak fólie objednal od českej firmy, ktorej názov, komunikáciu ako aj

potrebné listinné podklady k zákazke on predloží. Fólie boli dodané kuriérskou spoločnosťou, pred hotelom v Lučenci spolu s XXXXX tieto preložili do dodávky a tento prevzal fólie aj faktúru za nákup fólií. Po prevzatí písomnej výzvy vyšetrovateľa PZ na predloženie listinných dokladov z účtovnej evidencie obvineného k nákupu fólií, e-mailovej komunikácie k ich objednaníu, dodaniu a prevzatíu, o ktorých predtým tvrdil, že s nimi disponuje a tieto doloží, prišiel XXXXX doplniť do zápisnice svoje výpovede v tom smere, že nenašiel žiadnu dokumentáciu a listiny ohľadom objednávok, dodávok a faktúr fólií na okná, ani e-mailovú komunikáciu s firmou, kde ich objednal.

Obvinený XXXXX v celosti uhradil poškodenému XXXXX finančný dlh (konkrétne obnos vo výške 3.900 €) napokon dňa 06.02.2019, k čomu je v predložennom vyšetrovacom spise doložená overená kópia písomnej Dohody o zaplatení pohľadávky spísaná medzi obvineným, poškodeným a prítomným svedkom XXXXX, ktorí jej pravosť a zhodu obsahu so skutočnosťou potvrdili aj vo výpovediach. Dlh poškodenému uhradil až dňa 06.02.2019, hoci finančné prostriedky prevzal v januári 2015 (podľa písomnej dohody o uznaní dlhu však ešte 15.09.2014) a následne uzavrel aj písomnú Dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári dňa 13. 05. 2016 s poškodeným s termínom vykonania poslednej dohodnutej splátky dlhu 30. 04. 2017, na ktoré uznanie dlhu sa síce opakovane odvolával, avšak dlh ani dohodnuté splátky neuhrádzal. Z týchto listinných dôkazov, ako aj z procesných výpovedí obvineného XXXXX a poškodeného XXXXX je plne zrejmé, že medzi obvineným a poškodeným došlo v priebehu vedenia tohto trestného konania k vzájomnej dohode a napokon aj k úhrade celej dlžnej sumy získanej obvineným XXXXX od poškodeného XXXXX v januári 2015 v objeme 3.700 €, ktorá suma tvorila škodu na majetku v zmysle právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie XXXXX a to pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Uznanie dlhu dlžníkom (dokument bol predložený oznamovateľom, svedkom a poškodeným už spolu s písomným trestným oznámením) a následné uhradenie dlhu obvineným poškodenému (dokument založený na č.l. 128 vyš. spisu) sú skutočnosti poľahčujúce, same o sebe tieto skutočnosti však ešte neznamenajú, že vyšetrované konanie dlžníka nie je konaním protiprávnym v zmysle ustanovenia § 221 Tr. zákona, najmä keď ani prvá takto doložená písomná dohoda o uznaní dlhu a jeho splatení nebola zo strany povinného následne opakovane dlhodobe plnená. Ide o poľahčujúce okolnosti, avšak nie jediné podstatné skutočnosti pre konečné právne posúdenie veci a spôsob procesného ukončenia trestného konania.

Na č.l. 115 vyš. spisu sa nachádza výsluch svedka - poškodeného XXXXX, ktorý uvádza, že v súlade s písomnou dohodou a úhradou celého dlhu obvineným zo dňa 06.02.2019 on už nechce, aby XXXXX bol trestne stíhaný a ako poškodený nedáva na jeho trestné stíhanie súhlas, pričom na takúto dispozíciu s trestným konaním tento svedok a poškodený nie je zo zákona osobou oprávnenou. Na popise konania obvineného pritom nič podstatné okrem toho, že obvinený mu peniaze vrátil, o čom spísali dohodu o zaplatení pohľadávky, svedok a poškodený nezmenil (teda že k vypožičaniu peňazí vo forme odovzdania finančnej hotovosti na dvakrát došlo v januári 2015 obvinenému vo výške 3.700 € v byte poškodeného, bez spísania zmluvy, bez potvrdení, bez svedkov, bez ich následného vrátenia, kde poškodený peniaze v civilnom konaní okrem uznania dlhu nevymáhal žalobou, či formou exekučných konaní).

Vo vyšetrovacom spise na č.l. 128 je doložená overená kópia dohody o zaplatení pohľadávky dátumovaná dňom 06.02. 2019, podľa ktorej svedok a poškodený XXXXX ako veriteľ podpisuje za prítomnosti svedkov, že prevzal od obvineného XXXXX ako dlžníka sumu 3 900 €. Na tejto zmluve je uvedené že pri spísaní a podpise boli prítomní svedkovia, ktorí však nikde nie sú pomenovaní, označení a na strane 2 sa nachádza nečitateľný podpis za textom "podpisy prítomných svedkov". Jej spísanie a vyplatenie dlhu potvrdil ako stotožnený prítomný tam podpísaný svedok XXXXX (otec obvineného). V bode V. tejto dohody je obsiahnuté konštatovanie, že poškodený nebude podľa § 211 ods. 1 Tr. poriadku súhlasiť s trestným stíhaním XXXXX, pretože podľa tejto uzatvorenej dohody mu dlžník poskytnutú pôžičku vrátil a škoda tak bola nahradená čo do dôvodu a výšky. Bod V. dohody nie je pre účely tohto trestného konania možné akceptovať, pretože obvinený a poškodený navzájom nie sú v takom blízkom, príbuzenskom alebo obdobnom pomere, ktorý by ich oprávňoval postup podľa § 211 Tr. poriadku a následné zastavenie trestného stíhania na základe späťvzatia súhlasu poškodeného v tejto trestnej veci.

Vo veci naďalej čo do dôkaznej situácie pretrvávajú rozpory resp. nezrovnalosti, vyplývajúce z absencie podstatných listinných dôkazov, viažúcich sa tak vo vzťahu k zadokumentovaniu samotného vypožičania peňazí poškodeným obvinenému, dohodnutých zmluvných podmienok, účelu ich vypožičania, účelu a spôsobu ich použitia a dôvodu ich nevrátenia poškodenému riadne, včas ani vôbec. Taktiež sú tu nezrovnalosti v obsahu zabezpečených listinných dôkazov a iných, vo veci vykonaných procesných dôkazov, obsahujúce rozdielne tvrdenia už aj len o samotnom čase vyšetrovaného zapožičania peňazí v predloženej písomnej dohode o uznaní dlhu z 13.05.2016 a vo výpovediach obidvoch, na uzatvorení tejto dohody účastných osôb, t.j. obsah výpovede obvineného XXXXX a oznamovateľa, svedka a poškodeného XXXXX. Ich tvrdenia sú síce vzájomne zhodné, avšak s dátumom nekorešpondujúcim s textom písomnej dohody, nepodložené inými prípadnými objektívnymi dôkazmi (z dôvodu ich absencie). Taktiež sú konštatované aj nezrovnalosti a rozpory v tvrdeniach obvineného a svedkov vypovedajúcich o vzájomnej spornej obchodnej zákazke, na realizáciu ktorej si peniaze mal od poškodeného vypožičať a po vykonaní ktorej mal peniaze aj XXXXX (účasť či súčinnosť úplne popierajúci svedok XXXXX, svedok XXXXX rovnako ako obvinený "nedisponujúci" listinnými dôkazmi v účtovníctve, ale súčasne hovoriaci o kontaktovaní sa skôr v období roku 2014). Aj napriek tomu však, vzhľadom na všetky okolnosti horeuvedené, nie je ďalej dôvodné posudzovať skutok, ktorý je predmetom tohto trestného konania ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ale len ako zavinené nedodržanie zmluvných podmienok zmluvnou stranou a to dlžníkom.

Pri posudzovaní otázky, či páchatel naplnil znaky príslušného trestného činu, je nutné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu, v ktorom ako účastníci vystupovali páchatel a poškodený a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Pokiaľ ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné totiž trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu. Od týchto účastníkov je nutné požadovať, aby postupovali obozretne a aby dodržali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť ak sú pre to ľahko dosiahnuteľné prostriedky.

Za situácie, keď poškodený sám svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohol ľahko vyvarovať, potom sa s dôsledkami tejto neistoty musí vysporiadať taktiež sám, a to za použitia prostriedkov súkromného práva. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov. K samotnej povinnej miere opatrnosti je nutné uviesť, že povinnosť dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti má každý (teda aj poškodený) a táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého si každý musí počínať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

K znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu je potrebné uviesť, že len vzniknutú majetkovú ujmu na strane jednej zmluvnej strany (veriteľa) či neoprávnený majetkový prospech na strane druhej zmluvnej strany (dlžníka) nie je možné, samo o sebe, považovať za „podvodné konanie“ v zmysle základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 221 Trestného zákona, pretože samotný akt vzniku škody v dôsledku porušenia zmluvných podmienok jednou zo zmluvných strán (vrátane povinnosti dlžníka riadne a včas vrátiť vypožičané finančné prostriedky veriteľovi) nič nehovorí o tom, či ku škode na majetku iného (teda dlžníka ako poškodeného) došlo len preto, že ten celkom (hrubo) zanedbal svoju povinnosť (všeobecnú prevenčnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka) a zjavne konal bez dodržania obvyklej miery opatrnosti. V takomto prípade možno hovoriť o tom, že ku škode na majetku poškodeného došlo výhradne v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti na strane poškodeného, t. j. s porušením obvyklej miery opatrnosti, pretože za jej bežného dodržania by bolo vylúčené poškodenie jeho majetku, teda išlo o konanie nespôsobilé spôsobiť vedomé poškodenie majetku a spôsobilým sa stalo len a výlučne vďaka zjavnému porušeniu obvyklej miery opatrnosti zo strany poškodeného.

Za stavu, že poškodený nedodrží ani minimálnu mieru opatrnosti, ktorú bolo možné dodržať bez väčšej námahy, nemôže štát vstupovať do takéhoto súkromnoprávneho vzťahu prostriedkami trestného práva a ochraňovať majetkové záujmy poškodeného, keď sám poškodený o tieto záujmy v čase vykonávania majetkovej dispozície nedbal. Orgány činné v trestnom konaní nemôžu pri ustaľovaní skutkového stavu veci vylúčiť z dokazovania a zo svojich úvah schopnosť oklamaného dodržať povinnú mieru opatrnosti, ktorá sa dala v konkrétnom prípade od oklamaného rozumne očakávať.

Dôkazmi vo veci zabezpečenými na základe zákonných procesných úkonov vykonaných konajúcim vyšetrovateľom PZ je aktuálne dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý je vedené toto trestné stíhanie a bolo vznesené obvinenie XXXXX sa stal, tento však nie je trestným činom, len vedomým porušením zmluvných povinností dlžníkom na ujmu na majetku veriteľa, keď tento riadne a včas neplnil a nesplnil dohodnuté zmluvné podmienky ústnej zmluvy o pôžičke a následne ani v čase náväznom zmluvne dohodnuté podmienky dohody o uznaní dluhu a o splátkovom kalendári. V čase postupu podľa § 206 Tr. poriadku vyšetrovateľom PZ bolo dané dôvodné podozrenie, že obvinený v rozhodnom čase poškodenému vedome a účelove neuviedol pravdivé skutočnosti ohľadom ich vzájomnej finančnej

transakcie, teda obvineným požadovaného dočasného poskytnutia finančných prostriedkov pre jeho osobu v objeme 3.700 € čo do dôvodu, úmyslu, času, svojej schopnosti a deklarovaného možného spôsobu vrátenia získaných finančných prostriedkov poškodenému ako svojmu veriteľovi obvineným, ako jeho dlžníkom. Pritom v dôsledku uvedenia poškodeného (veriteľa) do omylu v podstatných náležitostiach uzatváraného zmluvného vzťahu medzi obvineným a poškodeným (ktorého podstatou je úmyselné získanie peňazí pod zámienkou ich zapožičania na svoj neoprávnený prospech a výhodu na ujmu veriteľa) došlo u obvineného k reálnemu získaniu finančného prospechu na ujmu dobromyseľne plniaceho poškodeného, ktorý by objektívne poznajúc pravdivé skutočnosti, takéto plnenie obvinenému by neposkytol. Takéto konanie v danom čase bolo predbežne možné subsumovať pod zákonné ustanovenia skutkovej podstaty úmyselného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Vyšetrovateľ PZ OR PZ OKP XXXXX dňa 27.12. 2019 predložil prokurátorku spisový materiál s návrhom na zastavenie trestného stíhania obvineného XXXXX postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku v tejto trestnej veci. Tento návrh vyšetrovateľ PZ odôvodnil tým, že vyhodnotením všetkých zadovážených dôkazov získaných zákonným spôsobom a uvážením všetkých okolností prípade jednotlivo, ako aj v ich súhrne je potrebné konštatovať, že neboli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, či iného trestného činu, konkrétne nebol preukázaný úmysel XXXXX dopustiť sa trestného činu na ujmu XXXXX, nakoľko financovaný z požičaných peňazí od poškodeného podnikateľský zámer, konkrétne plánované polepenie okien ochrannými fóliami na objekte hotela MIRAJ v Lučenci, potvrdil aj iný svedok, vrátane následnej nerealizácie tohto projektu. V prípravnom konaní bol zistený celý rad nezrovnalostí. Nielen v tvrdeniach obvineného, ale aj v iných dôkazoch, vrátane obsahu existujúcich listinných dôkazov ohľadom času vypožičania peňazí obvinenému. Vyšetrovateľ PZ sa v priebehu trestného konania zaoberal aj s obhajobnými tvrdeniami obvineného v jeho písomnej sťažnosti uvedenými a na základe vo vyšetrovacom spise zabezpečených dôkazov (výsluchov obvineného, oznamovateľa a poškodeného, svedkov, listinných dôkazov) dospel k záveru, že konanie obvineného XXXXX na ujmu poškodeného XXXXX, ktoré je predmetom tohto trestného konania je konaním síce protiprávnym a zisťne motivovaným, nie je však úmyselným podvodným konaním tak, ako to vyžadujú ustanovenia Trestného zákona, konkrétne ustanovenia § 8 Trestného zákona, 10 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 15 písmeno a), písmeno b) Tr. zákona, § 124 Trestného zákona, § 125 Trestného zákona a § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Po vykonaní zákonných procesných úkonov konajúcim vyšetrovateľom PZ a zabezpečení tak podstatných, zákonných a dostupných dôkazov potrebných pre náležité právne posúdenie skutku a pre odôvodnené procesné rozhodnutie o spôsobe ukončenia trestného konania, ich dôslednom dôkaznom, právnom a obsahovo zodpovedajúcim argumentačnom vyhodnotení je možné v tejto trestnej veci zodpovedajúcim procesným spôsobom rozhodnúť a to v súlade s akceptovaným návrhom vyšetrovateľa PZ prokurátorkou procesným postupom podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné

stíhanie, ak nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Preto potom s poukazom na skutočnosti horeuvedené rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie obvineného XXXXX pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona spáchaného na ujmu a škodu na majetku poškodeného XXXXX som zastavila, nakoľko nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Eva Kubančíková
prokurátorka